

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кравця Ростислава Юрійовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
2 червня 2015 року
№ 23-у/2015

Справа № 2-22/2015

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича – доповідача,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кравця Ростислава Юрійовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Стецюка П.Б. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Кравець Р.Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини першої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), за якими слідчий, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочати розслідування; слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, в аспекті таких питань:

– чи обов'язково вносити до Єдиного реєстру досудових розслідувань всі заяви (повідомлення) про кримінальне правопорушення (злочин), чи лише ті заяви, які містять об'єктивні дані, що дійсно свідчать про наявність ознак злочину;

– чи мають право органи прокуратури та міліції не вносити до Єдиного реєстру досудових розслідувань заяви про кримінальне правопорушення (повідомлення), подані відповідно до положень частини першої статті 214 Кодексу, які, на їхню думку, не містять об'єктивних даних про вчинення кримінального правопорушення (відомостей щодо суб'єкта, об'єкта, суб'єктивної сторони, об'єктивної сторони кримінального правопорушення, зокрема часу, місця, способу та інших обов'язкових обставин вчинення злочину).

Необхідність в офіційному тлумаченні положень частини першої статті 214 Кодексу автор клопотання обґрунтовує неоднозначним, як він вважає, їх застосуванням судами загальної юрисдикції, що призвело до різних висновків стосовно внесення до Єдиного реєстру досудових розслідувань заяв (повідомлень) про кримінальне правопорушення.

До конституційного звернення долучено копії ухвал Вижиницького районного суду Чернівецької області від 8 серпня 2014 року, Романівського районного суду Житомирської області від 12 серпня 2014 року, Печерського районного суду міста Києва від 16 жовтня 2014 року, від 22 жовтня 2014 року, від 4 листопада 2014 року, від 1 грудня 2014 року, від 4 грудня 2014 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 19 травня 2015 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів дає підстави стверджувати, що Кравець Р.Ю. не навів неоднозначного

застосування положень частини першої статті 214 Кодексу, оскільки суди України застосовували їх за різних юридично значимих обставин, тобто не дотримав вимог статті 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Таким чином, в цій частині конституційне звернення не відповідає статтям 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2.2. В Основному Законі України визначено коло питань, підвідомчих Конституційному Суду України, одним з яких є офіційне тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150).

З аналізу конституційного звернення можна дійти висновку, що Кравець Р.Ю просить не витлумачити положення частини першої статті 214 Кодексу, а надати консультацію щодо обов'язку слідчого, прокурора внести відповідні відомості про вчинене кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Проте за правовою позицією Конституційного Суду України надання консультацій чи роз'яснень з приводу правозастосування не належить до його повноважень (Ухвала від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кравця Ростислава Юрійовича щодо офіційного тлумачення положень частини першої статті 214 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ